

LA PIEUVRE MONDIALISTE ATTESTEE PAR LES PROTOCOLES DES SAGES DE SION

Alături de SAM IZDATS și de altele, Sulkos este unul dintre pseudonimele chirurgului belgian Claude NANCY din Waterloo, dispărut în urmă cu aproape 15 ani, nu înaintea câtorva stagii de documentare în Basarabia, Ucraina, Polonia și Țările Baltice, prevăzând de atunci războiul de după 2014 și 2022, despre care anticipa că ar putea deveni mondial. Așa numita *pieuvre mondială*, de care vorbește cartea de față, este formată de mulțimea sectelor masonice, pedofile, pedocide, satanice, asemănate cu brațele unei imense caracatițe, capabilă să acționeze în orice colț din lume. În franceză, *pieuvre* înseamnă caracatiță, imagine folosită și de alți autori, pentru descrierea acelorași realități.

Spre deosebire de mulți dintre aceștia, autorul nostru pune problema atestării "caracatiței" mondialiste prin **Protocoloalele Înțelepților Sionului** (PIS), ceea ce îl depărtează de imaginea caracatiței și îl apropie de istoria concretă, așa cum este ea cunoscută de cei cu un anumit nivel de pregătire și înțelegere a lumii și a istoriei. Iată titlurile acestui impresionant volum (572 pagini), tipărit concomitent la Moscova, Berlin și Paris, în anul 2000:

I. Repere istorice. Poporul jidovesc din Antichitate la Karl Marx. II. De la Karl Marx la Adolf Hitler. III. Protocoloalele Înțelepților Sionului sunt adevărate sau nu? Procesul din Elveția și lupta contra Protocoloalelor. IV. Conținutul Protocoloalelor după Georges Boutmy și alți comentatori. V. Adolf Hitler, un caz de legitimă apărare. VI. De la Nuremberg la implozia URSS. VII. Crimele contra Păcii. VIII. Crimele de Război. IX. Crimele contra Omenirii. X. Acum! Ce-i de făcut acum? XI. Speranța este încă posibilă? Index selectiv, autori și opere de referință.

Chestiunea confirmării caracatiței mondialiste prin intermediul **PIS** nu este dintre cele mai simple, însăși existența acestor **PIS** fiind contestată de mulți, cu o furie suspectă de altfel. Dacă ele n-ar exista, ce rost ar avea să pierdem timp, bani și liniște contestându-le existența? **La 10 august 1906, PIS au fost depuse la British Museum, sub cota incontestabilă 3926-D-17.** Așadar, lucrurile sunt clare: **PIS există!** La British Museum, ele au fost depuse sub titlul **Marele în mic și Anticristul ca posibilitate imediată de guvernare** (ediția a II-a, corectată și adăugită, Țarskoe-Selo, 1905, sub direcția profesorului teolog Serghei NILUS).

Cartea respectivă comportă numeroase anexe lămuritoare, textul propriu-zis al **PIS** formând a XII-a anexă sub titlul **Anticristul ca posibilitate imediată de guvernare**, 1902-1903. Dacă **PIS** confirmă sau nu caracatița mondialistă, de care vorbește autorul, aceasta este altă chestiune, pe care cititorii volumului de față vor avea satisfacția să o lămurească. Textul depus la British Museum vorbește numai de Serghei Nilus, ca redactor responsabil **PIS**.

Ulterior depunerii **PIS** la British Museum, în focul contestării lor, între altele cu ocazia unui proces în Elveția, s-a aflat de existența altor **PIS**, diferite ca formă editorială, ordine și prezentare, dar identice în ce privește conținutul, cu cele depuse la British Museum. Ajungând în posesia **PIS** prin mijloace de care nu ne putem ocupa aici, Okhrana (poliția secretă țaristă) a făcut fotocopiile de rigoare, una pentru profesorul de teologie NILUS, cealaltă pentru cunoscutul ziarist și scriitor rus, de origine franceză, Georges Boutmy. Lucrând fără să știe ceva unul de celălalt, cei doi au aranjat în mod diferit diversele capitole și chestiuni, toți cei ce le-au comparat fiind de acord că între cele două variante ale **PIS** nu există nicio diferență de conținut. Citindu-l pe SULKOS, mai vechii cunoscători ai **PIS** vor afla lucruri noi, ce le confirmă și precizează pe cele vechi. O ultimă curiozitate: În primele săptămâni după victoria bolșevică din 1917, Serghei Nilus a fost asasinat în Mănăstirea Tarskoe-Selo, unde se refugiase.

Ziaristul Georges Boutmy a petrecut primul război mondial în Franța, fiind pilot în aviația franceză. După război, a trăit liniștit la Paris, până în chiar ziua eliberării/ocupării "orașului-lumină" de către anglo-americieni, la 23 August 1944. După cum se vede, Parisul și Bucureștiul au fost ocupate de Banda celor Patru (Aliații) în aceeași zi din vara lui 1944.

Preț: 160 LEI

ProSiContra@protonmail.com